

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. gegužės 28 d.

Šeštadienis

Nr. 42 (1423)

Kaina 15 kap.

TARYBINIO ŽMOGAUS didybė

Koks likimas laukė gausios Pučėtų šeimos tuo laiku, Palėvenėlės apylinkėje visi jautė ir žinojo. Apylinkės buožės, dvarininkas Paslauskas neskaitė tokių šeimų net pilnaverčiais žmonėmis. Kitaip sakant, anot ponų, tai buvo pigi darbo jėga. Žmogus, pasmerktas pražūčiai, už duonos pluta, už pastogės kampe išstisus metus vergavo išnaudotojui. O tokių šeimų Palėvenėlės apylinkėje, visame Kupiškio rajone buvo nesuskaitomai daug. Buožės, dvarininkai, kunigai buvo pasmerkę paprastą Lietuvos darbo žmogų amžinam skurdui, už kelis litus jie nupirkdavo visą jų gyvenimą, nupirkdavo pavasarį, vasarą ir, kas brangiausia žmogui — laisvę.

Apsilankykite jūs šiandien į naujo gyvenimo žiedais pražudusią Palėvenėlės apylinkę. Apsilankykite kadaise buožių, dvarininkų pasmerktą Stasio Pučėtos šeimą. Šios šeimos laimė, jos klestėjimas neatskiriamai susietas su tarybine santvarka, su garbingu Tarybų Lietuvos gyvavimo dvidešimtmečiu. Pučėtų šeimai charakteringos visos buvusių varguolių, darbo valstiečių šeimos. Tarybinė santvarka joms — kaip saulė, kaip oras. Konkretiškai susipažinkime su visais šios šeimos nariais. Šeimos galva Stasys Pučėta energingas, lyg gyvenimą iš naujo pradėjęs, dirba kolūkyje. Jis ir artelės miško eigulys, o taip pat dirba prie fermų sargu. Jo žmona Teklė Pučėtienė, kaip ir pridera darbščiai moteriai, nenusėdi namuose. Ji dirba laukininkystėje — augina daržoves, kaupiamąsias kultūras.

Laimingi tėvai, kada išvydo savo vaikų laimę. Nereikia dabar dėl duonos plutos drebėti kaip praeityje. Sūnus Pranas jau suaugęs, turi vairuotojo specialybę, dirba kolūkyje. Neseniai vedė. Statosi gyvenamąjį namą kolūkio gyvenvietėje. Sūnus Stasys taip pat dirba kolūkyje, su tėvais kartu gyvena nuosavame name. Kokia laimė tėvams, kad iš jų nebesityčioja išnaudotojas, buožė ir dvarininkas. Sūnus dabar išgarsino jų pačių darbas. Paprastas darbo žmogus mūsų šalyje — garbingiausias žmogus. Tokie yra visi Pučėtų šeimos nariai, tokie yra «Lėvens» kolūkio nariai, tokie yra mūsų rajono, respublikos, didžiosios tarybinės šalies darbo žmonės. Juos gyventi, džiaugtis ir dirbti pašaukė tarybinė santvarka, Komunistų partija.

«Aš — didžiosios tarybinės šalies pilietis», — šiandieną didžiuojasi kiekvienas rajono darbo žmogus.

Kaip per Tarybų Lietuvos gyvavimo dvidešimtmetį pasikeitė ir išaugo šis paprastas žmogus! Šis žmogus dabar pajungia gamtą, užkariauja kosmosą, dangų. Šis žmogus — galūnas, nes milijonai darbščių rankų kuria amžiais žmonijos išsvajotą nuostabią rytdieną — komunizmą.

Nuotraukoje: Raseinių žemės ūkio mechanizavimo mokyklos auklėtiniai susipažįsta su naujaisiais kombainais.

V. Bražo nuotr.

Komjaunuoliai, kaip ir pridera, avangarde

Kad išauginti gausų kukurūzų derlių, aprūpinti visuomeninius gyvulius vertingiausią pašarinę kultūrą, dabar, pavasarį, svarbiausia laiku ir į gerai patreštą žemę juos pasodinti. «Uoginių» kolūkyje šiame atsakingame darbe iniciatyvos ėmėsi visi komjaunuoliai, jaunimas. Jie per trumpą laiką kolūkyje pasodino 30 ha kukurūzų, rūpestingai juos prižiūri. Jau šiomis dienomis komjaunuoliai, jaunimas pasodino dar 30 ha plotą kukurūzų. Jie išpareigojo savo jėgomis išauginti visus kukurūzus, juos nuimti. Geriausiai sėjos darbuose pasižymėjo traktorininkas Jonas Ramanauskas. Be sutrikimų dirba ir kukurūzų sėjamoji, kurią paruošti sėjai kruopščiai padėjo kolūkio agronomė Anelė Praniauskienė.

B. Kainelis

Kukurūzai pasėti

Daug pasidarbavo «Vedropio» kolūkio nariai, ruošdamiesi kukurūzų sėjai. Kaip daugumoje kolūkių, taip ir čia pirmose gretose yra jaunimas. Kukurūzais bus apšodinta 35 ha plotas. Kukurūzų sėjai skirta dirva gausiai patrešta mėšlu, mineralinėmis trąšomis. Visi kukurūzai sodinami tik kvadratinio-lizdinio būdu. Iš kiekvieno hektaro jaunieji kukurūzų augintojai tikisi gauti ne mažiau kaip po 400—500 cnt žaliosios masės. Žinoma, tai pilnai įmanoma, nes visas kukurūzų derlius priklauso ne tik nuo savalaikės sėjos atlikimo, bet labai svarbu ir tinkama jų priežiūra. O jei kolūkiečiai užsimojo padarysi!

A. Kružaitė

Žemdirbiams turi padėti, pritarti visi

Sparčiai užbaigiami pavasario laukų darbai «Skodinio» kolūkyje. Visuose sėjos baruose pirmąją ketvirtos brigados žemdirbiai, kur brigadininku dirba Lionginas Petryla. Žymiai pagerėjo padėtis ir galvijų fermoje: su kiekvienu diena didėja pieno išmilžiai, riebumas. Šiandieną kolūkiečiai darbštūs darbininkai, bet jie tuo pačiu ir reiklūs, nemėgsta trūkumų. Argi ne dėl valdybos, revizijos komisijos pirmininko P. Dulksnio apsilaidimo Juozas Jurgelionis, Povilas Apšega, Juozas Jonuška naudojasi padidintais pasodybiniais sklypais?

L. Špokas

Praėjo penki šių metų mėnesiai — beveik pusė metų. «Švyturio» kolūkyje išpareigojami pieno gavyboje įvykdyti tik 13 proc. Atsilikimui likviduoti kiekvieną mėnesį reikia primelžti iš kiekvienos karvės po 286 kg pieno, t. y. beveik tiek, kiek primelžta per visą pirmąjį ketvirtį.

Ž I N I O S

apie pavasario sėjos eiga rajono kolūkiuose 1960 m. gegužės 25 d.

(procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pasėta viso vasarinių kultūrų	Tame skaičiuje		
			kukurūzų	linų	bulvių
1	„Adomynė“	80,0	23,3	83,3	51,2
2	„Alizava“	67,8	15,4	10,5	48,1
3	„Antašava“	69,2	30,4	*	54,5
4	„Ateltis“	70,0	28,8	*	20,9
5	„Atžalynas“	60,7	—	—	36,7
6	„Aukštaičiai“	74,0	35,7	41,7	50,0
7	„Aukštupėnai“	50,2	—	—	20,0
8	„Aušra“	49,1	—	—	42,9
9	„Byčiai“	86,1	11,1	93,3	97,3
10	„Bugailiškiai“	72,4	66,6	33,3	18,6
11	„Gegužės Pirmoji“	77,3	11,8	80,6	65,0
12	„Juodpėnai“	51,5	22,5	31,6	50,0
13	„Laisvė“	86,7	50,0	*	75,0
14	„Lėvuos“	53,7	—	—	—
15	„Lukonys“	74,7	44,4	10,3	42,6
16	M. Melnikaitės v.	57,6	—	—	66,7
17	Mičiurino v.	58,8	10,5	15,8	10,5
18	„Mituva“	77,7	14,3	*	23,3
19	„Mūsų rytojui“	58,9	29,6	21,9	14,7
20	„Naujas gyvenimas“	71,0	15,6	50,0	62,5
21	„Nemunas“	80,7	20,5	—	*
22	„Neris“	69,5	18,0	31,8	29,6
23	„Norūnai“	83,7	44,7	20,0	*
24	„Pakupys“	64,4	—	25,0	52,0
25	„Palanga“	75,4	8,6	41,7	80,0
26	„Pergalė“	60,0	—	—	47,6
27	„Pirmoji vaga“	86,3	52,5	56,3	*
28	„Pirmūnas“	76,3	59,1	60,0	37,2
29	„Pyvesa“	58,7	16,7	9,1	34,9
30	„Sakalas“	76,5	17,3	18,2	33,9
31	„Salamiestis“	92,9	68,1	76,2	*
32	„Skodinis“	58,6	4,7	—	48,0
33	„Šetekšna“	86,3	31,2	75,0	80,4
34	„Šviesa“	85,4	*	34,3	80,0
35	„Švyturys“	61,1	18,5	40,0	14,3
36	„Tarybinis pirmūnas“	94,8	37,1	—	*
37	„Tiesa“	86,3	18,8	*	79,2
38	„Uoginiai“	83,4	56,4	*	71,4
39	„Vedrupys“	77,8	17,0	57,7	27,3
40	„Vėžionys“	73,8	4,4	42,9	68,9
41	„Vienybė“	66,8	34,0	16,2	50,0
42	„Žadeikiai“	50,5	18,4	—	48,1
43	„Žalgiris“	64,8	11,9	69,2	45,2
44	„Laukminiai“	81,4	28,5	96,8	27,3

Viso rajone: 73,4 26,7 63,7 51,9

*—įvykdė planą

Valstybinės Statistikos Kupiškio rajono inspektorius

S U V E S T I N Ė

Pirmaujantys rajono kolūkliai kukurūzų sėjoje

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pirmininkas	Žemės ūkio specialistas	Grandininkai
1.	„Šviesa“	E. Dyra	—	O. Perekšlytė J. Šateikaitė
2.	„Salamiestis“	B. Šimonis	D. Veterkaitė	A. Jonušauskaitė J. Savickas S. Dragūnas V. Karoblis
3.	„Bugailiškiai“	P. Gagilas	J. Štepukas	A. Bočiulis J. Grižas R. Šimonis
4.	„Pirmūnas“	A. Slavinskas	G. Šimonienė	A. Mičiūdienė J. Malinauskas

Atsiliekantys rajono kolūkliai kukurūzų sėjoje

1.	„Aukštupėnai“	B. Balkauskienė	V. Viksvaitė	B. Palilionienė
2.	„Aušra“	G. Vilnonienė	O. Taučkilaitė	P. Bataitienė
3.	„Lėvuos“	V. Binkevičius	K. Bajoriūnienė	D. Stančikaitė
4.	M. Melnikaitės v.	A. Ruplys	O. Valonytė	B. Slėnytė

A. Jokubonienė
P. Vateika
B. Bukauskaitė
K.

ISIPAREIGOJIMŲ VYKDYMAS — DĖMESIO CENTRE

Šiais metais „Laisvės“ kolūkio žemdirbiai prisilėmė nemažus socialistinius įsipareigojimus. Jie kur kas didesni, negu praėjusiais metais. Jeigu, pavyzdžiui, pernai visame pasėlių plote vidutinis grūdinių kultūrų derlingumas siekė 12,4 cnt, tai šiais metais IV laukininkystės brigados žemdirbiai įsipareigojo išauginti ne mažiau kaip po 15 cnt grūdinių kultūrų iš ha. Nemažai įsipareigojimai ir mėsos gamyboje. 100 ha naudmenų numatoma pagaminti 50 cnt mėsos ir 100 ha arimų — 45 cnt kiaulienos. Karvių melžėjos, kaip rodo pirmojo ketvirčio rezultatai, primels daugiau kaip po 2200 kg pieno iš kiekvienos karvės.

Negalime sakyti, kad mūsų kolūkio partinė organizacija gausi. Bet kolūkio komunistai dirba svarbiausiose gamybos baruose, ir jų darbas yra labai svarus. Pavyzdžiui, IV laukininkystės brigados brigadininkas dirba komunistas Augustas Jakštonis. Tai nepaprastai darbštus ir energingas žmogus. Šios brigados geriausi žemdirbiai Jauminijus Minkevičius, Vladas Bitautas, Jonas Brazys, Stepas Parfonovas, traktorininkas komunistas Aleksandras Sidorovas ir daugelis kitų pasiryžę ne tik tai įvykdyti, bet ir žymiai viršyti prisiimtųjų įsipareigojimus laukininkystėje. O kad šie įsipareigojimai bus viršyti, mes neabejojame. Brigadoje laiku pasėtos grūdinės ir pavarinės kultūros, cukriniai runkeliai. Į gerai parengtą ir patręštą žemę kvadratais pasodinti kukurūzai. Brigadoje dabar gražiai vilnija žiemkenčiai, žaliuoja vasariniai java. Antrasis septynmečio metų derlius tikrai bus gausus, nes jo dydį sprendžia darbščiausios žemdirbių rankos. Už jį kovoja geriausi kolūkio žmonės — komunistai.

Kas mūsų kolūkyje ne-

pažįsta zootechniko Jono Mainelio? Jį galima pavadinti jaunimo vadovu. Mat, jis pats jaunas, energingas, niekuomet nesitaiksto su trūkumais. Todėl kolūkio komjaunuoliai jį išrinko pirminės komjaunimo organizacijos sekretoriumi. O kolūkio komjaunuoliai tikrai daug padeda partinei organizacijai, komunistams, kovoja už derlių, už prisiimtųjų įsipareigojimų įvykdymą. Kaip ir tinka jauniems žmonėms, jaunimas šiandien dirba ten, kur sunkiausia, kur reikalingos darbščios rankos.

Pavasario laukų darbuose, kovojant už derlių, kiek atsilikio II laukininkystės brigada. Brigadininkas Bronius Juodiškis pradėjo nerimauti, jog gali užsistėti sėjos darbai, buvo trūkumų ruošiant žemę kukurūzams. Brigados žemdirbiams į pagalbą atėjo kolūkio partinė organizacija. Komunistai iš karto pastebėjo, kad čia šlubuoja darbo drausmė. Kolūkiečiai Kazys Butkevičius, Juozas Begonis ne tik kad mažai dalyvauja gamyboje, bet kolūkio turtu stengiasi pasinaudoti net daugiau už kitus. Dabar šios brigados žemdirbiai jau lygiuojasi su pirmaujančiomis brigadomis. Pasėtos visos vasarinės kultūros, baigti sodinti kukurūzai, vyksta įtempta kova už gausų pasėlių derlių.

Mes, komunistai, siekiame, kad laiku būtų nuakėti kukurūzų pasėlių plotai; juk mūsų kukurūzų augintojai juos pasiryžo išauginti ne naudodami rankų darbo. Jiems į pagalbą atėjo kolūkio traktorininkai, kurie pagrindinius priežiūros darbus mechanizuos. Jau dabar purenami cukrinių runkelių tarpvagiai, atliekami kiti pasėlių priežiūros darbai.

Pranas Ribokas „Laisvės“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius

Pirmosios dienos ganyklose

Kelias vingiavo per didžiuo-
li, tvarkingai apsėtą „Aukštupėnų“ kolūkio cukrinių runkelių plotą. Iš kairės ir dešinės, kiek tik aprėpia akys, tęsėsi lygios, suverstos iš-
purios žemės, vagos. Tik prie-
kyje, kitoje kalvelės pusėje, matėsi masyvus, jau baigia-
mas įrengti kiaulidės pasta-
tas. Truputį toliau — karvių
fermos pagrindinis blokas su
prie jo prisiglaudusiais pa-
galbiniais pastatais. Prie jų,
nešdamos į čia pat stovintį
vežimą kibirus ir milžtuves,
bėgiojo merginos.

— Štai ir mūsų melžėjos, —
pasakė kolūkio zootechnikė
Vilė Viksvaitė, kada mes pri-
ėjome prie susibūrusių mer-
ginų, ir čia pat pristatė kiek-
vieną atskirai. Fermoje dau-
gumoje dirba jaunimas — žva-
lus ir energingas. Merginos
drąsiai atsakinėja į klausimus, pasakoja apie darbą.

— Stengiamės su kuo ger-
esniais rezultatais sutikti Ta-
rybų Lietuvos dvidešimtme-
tį, — kalba geriausia kolūkio
karvių melžėja J. Kriūkaitė. —

Aš esu įsipareigojusi šiais me-
tais primelžti iš kiekvienos
karvės po 2400 litrų pieno. Tad ir siekiu, kad įsipareigojimai būtų įvykdyti.

— Kur dabar rengiatės vyk-
ti?

— Jau antra diena kaip išgi-
nėme karves į ganyklas, —
pasakoja pati jauniausia mel-
žėja komjaunuolė M. Jan-
kauskaitė. — Vaziuosime
melžti.

— O pieno padaugėjo, —
džiaugiasi L. Jokubkaitė.

Besikalbant laikrodžio ro-
dyklė priartėjo prie pusės
pirmos. Už kelių minučių tu-
rėjo prasidėti melžimas, ir
merginos, susėdusios į veži-
mą, nudardėjo keliu į gany-
klas. Pasirodo, kolūkio zoo-
technikė V. Viksvaitė iš pir-
mos dienos įvedė fermoje
griežtą tvarką: karvių šėrimas
ir melžimas visuomet atlie-
kamas vienu ir tuo pačiu me-
tu, kas yra svarbus veiksnys
karvių produktyvumui pakel-
ti. Pačios ganyklos — didelės
ir vešlios, pavasarinės žolės
plotai aptverti vielos tvora.

Čia besiganančias karves pri-
žiūri viena iš melžėjų. Šian-
dien budi melžėja J. Mate-
konytė. Jei, nežiūrint smul-
kaus lietaus, visų melžėjų
nuotaka pakili, tai Mateko-
nytė šiandien pikta. Vos spē-
jo kolūkio zootechnikė pasi-
sveikinti, kai mergina pareiš-
kė:

— Daugiau nebebudėsiul..
Reikia eiti sklypelio dirbti...

— Betgi šiandien tavo eilė!
— pasipiktino draugė. — Ne-
kalbėk niekų, o eik melžti.

Draugių paveikta, J. Ma-
tekonytė pasiima milžtuvę ir
drauge su kitomis nuskuba
prie karvių. Greitai pirmosios
pieno čiurkšlės suskamba
milžtuvėse. Kadangi susirgo
melžėja O. Alešūnienė, mer-
ginos šiandien, draugiškai
pasiskirsčiusios, ima melžti
ir jos karves. Melžėjoms pa-
dėti pasiūlauna ne tik zootech-
nikė Viksvaitė, bet ir fermos
vedėjas J. Kukenys. Nors
karvių melžimas daugiau mo-
teriškas darbas, bet iš užtik-
rintų vedėjo rankų judesių
matosi, kad jam šis darbas
nenaujiena.

— Maryt, priimk pieną! —
šaukia J. Kriūkaitė nutolu-
siai M. Jankauskaičiai. Pasa-
roji šiandien fermoje budi, ir
jos pareigos ne tik melžti
savo prižiūrimas karves, bet
ir priiminti kitų primelžtą
pieną. O milžtuvės pilnos.
Merginos karves pamelžė ne
tik greitai, bet ir kokybiškai,
kas rodo, jog jos ne tik ge-
rai žino savo darbą, bet ir
mėgsta jį.

Į ganyklą atskuba kolūkio
pirmininkas Bronė Balkaus-
kienė. Ją, kaip kolūkio va-
dovą, domina gyvulių savi-
jauta ganyklose, pieno išmil-
žis ir dar daug kitų klausimų.
Be to, pirmininkas nutarė į
darnų melžėjų kolektyvą
įjungti dar vieną narį, na ir,
savaime aišku, prieš tai rei-
kia pasikalbėti su pačiomis
melžėjomis. Ir kol kolūkio
pirmininkas kalbasi su mer-
ginomis, budinti M. Jankaus-
kaitė supila pieną į bidonus.

„Aukštupėnų“ kolūkio gy-
vulininkystės darbuotojai pa-
siryžę nuolat kelti gyvulių
produktyvumą ir tuo pačiu
visomis jėgomis kovoti už
septynmečio planų įvykdymą.

A. Kubilius

Trumpi kolūkiečių pasiūlymai

VISUOMENINIAMS GYVULIAMS— GERIAUSIAS GANYKLAS

Buvusi „Bugailiškių“ kolūkio valdy-
ba darė didelę klaidą, patalindama
kai kurių kolūkiečių individualinėms
nuotakoms. Dėl to, žinoma, nukentėda
visuomeninio ūkio interesai. Karvės
pritrūkdavo pašarų. Tuo tarpu tokie
kolūkiečiai, kaip Pranas Mekas, gyve-
nantis Sakonių kaime, turėjo tris kar-
ves ir dvi telyčias. Todėl jis nugalė
geriausias kolūkio ganyklas, pievas,
dobilus. Be to, jis pavasarį dar bandė
gauti pašarų iš visuomeninio sandėlio.

Nekolūkietis Algis Tutinas iš Šernupio
kaimo taip pat asmeninius gyvulius ga-
no kolūkio pievose.

Atrodo, naujoji kolūkio valdyba ne-
kartos buvusių klaidų ir užtikrins, kad
kolūkio gyvuliai ganytųsi geriausiose
ganyklose. Tuomet bus žymiai daugiau
pieno.

B. Vitaitė
D. Stanikas

Kontrolinio posto korespondentai
„Bugailiškių“ kolūkis

DABAR SVARBIAS LAIKOTARPIS KAUPTI PAŠARUS

Kelinti metal iš eilės pas mus paga-
minama nepakankamai pašarų gyvu-
liams. Dėl to labai nukentėja jų pro-
duktyvumas. Ypač mažai primelžiama
pieno, užauginama kiaulių. Dabar svar-
biausias laikotarpis kaupti pašarus.
Tačiau šalia gerai dirbančių kolūkie-
čių, I brigados narių Janinos Karazi-
jaitės, Bronės Stašytės, Vlados Gudo-
nienės, Bronės Petrušenės, dar pasi-
taiko ir tokių, kurie neprisiideda prie
kaupiamųjų pasėlių priežiūros, pašarų

sukauptimo. Tokios yra Ona Užubalienė,
Paulė Balčiūnienė, bet jos naudojasi
visomis kolūkiečių teisėmis. Būna at-
vejų, kada geriausiai patręšta žemė,
skirta daržovėms auginti, iššvaistoma.
A. Juodakienė ir kiti turi per dide-
lius pasodybinius sklypelius.

B. Gudonienė
J. Petrušis

„Tiesos“ kolūkio kontrolinio posto
korespondentai

TASS'o pranešimas

Numatytoji laivo - paly-
dovo skriejimo tyrimų pro-
grama užbaigta 1960 me-
tų gegužės 19 d.

Pagal programą gegu-
žės 19 d. 2 val. 52 min.,
siekiant laivą - palydovą
nuleisti iš orbitos, buvo
duota komanda įjungti
stabdomąjį varymo įtaisą
ir atskirti hermetinę kabiną.

Stabdomasis varymo įtai-
sas pradėjo veikti; kaip
buvo numatyta, laivas bu-
vo stabilizuojamas varymo
įtaiso darbo metu. Tačiau,
tuo laiku sutrikus vienam
laivo - palydovo orientavi-
mo sistemos prietaisui,
stabdomojo impulso kryp-

tis nukrypo nuo apskai-
čiuotosios. Todėl laivo grei-
tis ne sumažėjo, o šiek tiek
padidėjo, ir laivas - paly-
dovas perėjo į naują elip-
tinę orbitą, esančią beveik
ankstesnėje plokštumoje,
bet turinčią žymiai didesnę
apogėjų.

Hermetinė kabina nuo
laivo - palydovo atsiskyrė,
ir buvo užregistruotas nor-
malus kabinos stabilizavi-
mo sistemos darbas.

Pirmuoju laivo - palydo-
vo paleidimu išspėsta eilė
labai svarbių mokslinių ir
techninių uždavinių.

Gauti iš laivo - palydovo
pirmojo skriejimo duome-

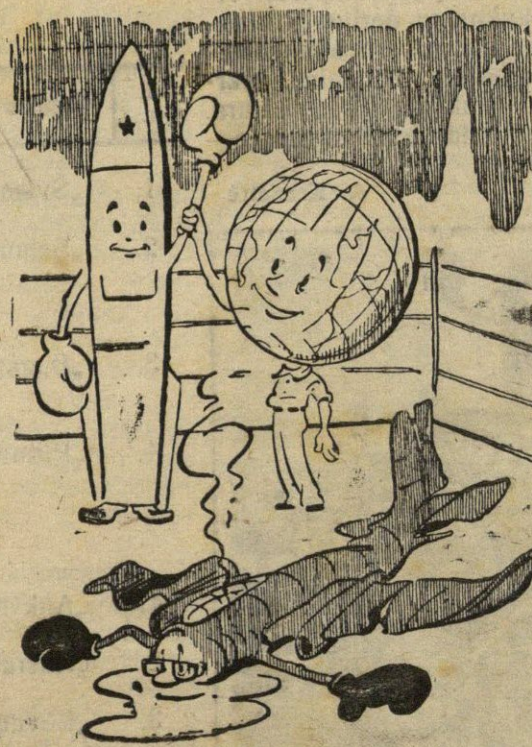
niai davė daug me-
džiagos būsimajam
valdomajam žmo-
gaus skridimui kos-
mose įgyvendinti ir
parodė, kad pagrin-
diniai teiginiai, pri-
imti kuriant kosminį

laivą, buvo teisingi. Atlikto
darbo rezultatai leidžia
pereiti prie tolesnių ban-
dymų etapų.

Šiuo metu laivas - paly-
dovas ir netoli jo esanti
hermetizuota kabina skrie-
ja orbita 94,25 minutės
apsisukimo periodu. Orbi-
tos perigėjus lygus 307 km,
o apogėjus — 690 km. Or-
bitos deklinacijos į ekvato-
riaus plokštumą kampas —
65 laipsniai.

Paskutinė raketos - ne-
šėjos pakopa tebeskrieja
ankstesne orbita.

Laive - palydove įreng-
tas radiosistuvus „Signal“
toliau normaliai funkcio-
nuoja, siųsdamas į Žemę
duomenis apie sistemų ir
prietaisų darbą.

Žemės rutulys:
— Nokautu nugalėtas Užpuolikas 2-asis
(sutrumpintai — „U-2“).

STALINO KELIU

1960 m. gegužės 22 d.

BEVEIK PO KILOGRAMĄ

Jeigu užsuksi kada į „Pir-
mosios vagos“ kolūkio kar-
vių fermą, tai beveik visada
sutiksi jaunutę, besišypsan-
čią merginą.

— Tai mūsų šaunuolė! —
pasakys tau kolūkietis ir šyp-
telėjęs pridės: — Jauna, bet
stropi, kad ją kur šimtas pyp-
kių... Geriausia veršinkėlė..
Iš tiesų Genė Kirdaitė
darbšti mergina, viena ge-
riausių kolūkyje veršelių au-
gintojų. Prižiūradama 38 ver-
šelius, ji pasiekė puikių re-
zultatų: veršelių paros prie-
svoris — 992 gramai.

— Tai tik pradžia, pirmieji
žingsniai, — sako mergina. —
Ateityje sieksiu dar geresnių
rezultatų. O Tarybų Lietu-
vos dvidešimtmetį sutiksiu
su dar didesniais laimėjimais!

B. Strolia

LLKJS Kupiškio RK instruktorius

KORESPONDENTO DARBO PLANAS

Birželis — pirmasis vasaros mėnuo. Kolūkiuose pasodinus visas kaupiamąsias kultūras, kukurūzus, prasidėjo kova už gausų derlių. Apie ką, draugai korespondentai, svarbiausia rašyti dabar, pirmoje birželio mėnesio pusėje? Visuomet žinokite, kad cukrinių runkelių, bulvių, kukurūzų derlių daug lemia pasėlių priežiūra. Ar jūsų kolūkyje, pasodinus bulves, lengvomis akėčiomis nuakėtas dirvos paviršius. Kaip purenami cukrinių runkelių tarpavagiai. Dabar jau visiems žinoma, kad, praėjus 5—7 dienoms po kukurūzų sėjos, labai naudinga, iki kukurūzams sudrygstant, jų pasėlius nuakėti lengvomis akėčiomis. Akėti reikia tik istrižai kvadratu.

Kai kukurūzai jau sudrygsta ir turi du-tris lapelius, jų pasėlius taip pat reikia lengvomis akėčiomis istrižai nuakėti. Kada kukurūzai jau paūgėja, būtina juos purenti skersai ir išilgai. Daugiau rašykite apie pirmųjų darbo patyrimą, apie tuos žmones, kurie našiau išnaudoja techniką prižiūrint kukurūzus, kaupiamąsias kultūras, drąsiau kritikuokite atsilikėlius.

Kiekviename kaimo korespondento laiške dėmesio centre turi būti ir gyvulininkystės darbuotojų kova už prisiimtųjų išpareigojimų vykdymą. Rašykite, kas daroma, kad kolūkiuose būtų auginami visi verseliai, daugiau jų būtų sukontraktuota pas kolūkiečius. Kaip didinama pieno gavyba gyvulių ganiavos laikotarpiu? Ar jūsų žemės ūkio artelėje įrengiamos lauko stovyklos kiaulėms auginti? Kaip plečiasi bekonų augintojų — tūkstantininkų sąjūdis? Kas daroma, kad visi maži parseliai būtų išsaugoti ir išauginti.

Su kokiomis darbo dovanomis kolūkių žemdirbiai, įmonių dirbantieji sutinka Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį, o taip pat TSKP Centro Komiteto Plenumą? Svarbiausia, kad kiekviename jūsų laiške atsispindėtų paprastas darbo žmogus — visų gėrybių kūrėjas.

Kiekviename laiške parašykite pilną savo adresą: pavardę, vardą, tėvo vardą, gyvenamosios vietos pavadinimą.

«STALINO KELIU» REDAKCIJA

P pinigai plaukia

— Vida! Vida! Kur gi pasidėjai? — šaukia net sušilusi „Mituvos“ kolūkio bibliotekos vedėja Elvyra Leišytė, lakstydama po kiemą.

Pagaliau surado. Vida Katelytė stypčioja prieš savo draugę ir bando teisintis:

— Aš tik truputį buvau išėjusi... Labai laiko neturėjau...

Ir vėl bibliotekoje už stalo sėdi

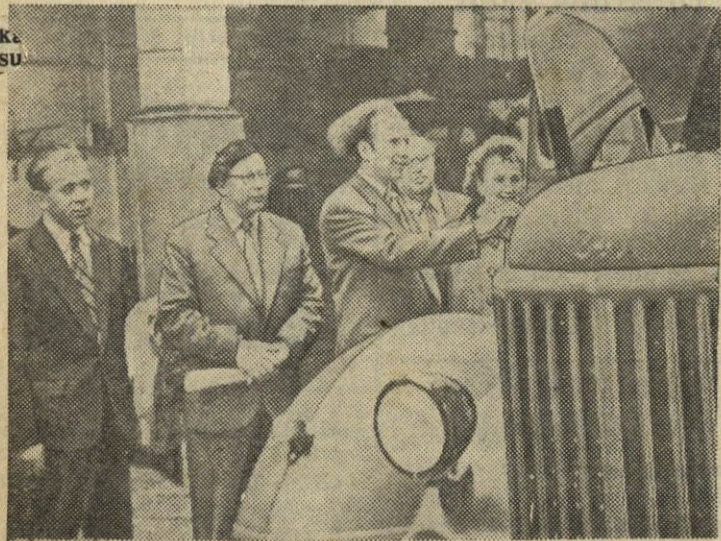
Vida Katelytė, o taip ir žinok — Leišytė, turėdama gerą draugę, vartosi sau lovoje iki pat pietų. Iš tiesų, retas paukštis bibliotekoje E. Leišytė. Jos darbas apsiriboja tik tuo, kad paima atlyginimą.

— Vida! Vida! — ko ne kiekvieną dieną skamba Leišytės balsas. Taigi, jeigu Katelytė už savo draugę kai kurią dieną nedirba, tai

— Auksas, ne darbelis, — sako šypsodamasi bibliotekos vedėja. — Patys pinigai į kišenę plaukia, o dirba draugė.

Žinoma, gerai, kai sąžiningai uždirbti pinigai į kišenę plaukia. Tik blogai, kad ne į tą kišenę jie pataiko...

J. Petrulis

[Vilnių sugrįžo Taryboje ir kt. Pakeliui į bū Lietuvos poetai, dalyvavę lietuvių tarybinės poezijos dekadose Rusijos Federacijoje. Maskvoje, Gorkyje, Oriole — visur, kur tik pabuvojo lietuvių poetai, jie buvo nuoširdžiai sutikti.

Šimtai maskviečių atėjo į M. Gorkio vardo poilsio ir kultūros parke organizuotą vakarą, skirtą V. Muntvilos atminimui. Grupę lietuvių poetų skaitė savo eilėraščius per Maskvos televiziją, radiją, pabuvojo Maskvos Lichačiovo vardo automobilių gamyklos surinkimo ceche.

PIRMAUJANTI statybininkė

ALMA-ATA. Elektro-suvirintoja komjaunuolė Ala Soldatovą Alma-Ataoblsstroj statybos-montavimo valdybos kolektyve gerbia visi už didelį darbštumą, gerą darbą.

Ala į statybą atėjo baigusi devynias klases. Kaip ir daugelis jos amžininkų, ji ryžosi dirbti ir neatsitraukdama nuo gamybos mokytis. Dabar ji mokosi dešimtoje vakarinės mokyklos klasėje. Nuotraukoje: elektro-suvirintoja komjaunuolė Ala Soldatova. P. Kudriašovo (TASS) nuotr.

Daug padirbėjo PAPILIU pradinės mokyklos moksleiviai, rinkdami metalo laužą. Stropiausiai štame darbe dalyvavo V. Kelmas, N. Vilimaitė, V. Mėlynytė, J. Strolė, V. Laužikas. Iš viso moksleiviai surinko 1,5 tonos metalo laužo. Jiems vadovavo mokytoja G. Bekevičiūtė.

A. Kružaitė

ŠIMONIŲ vidurinės mokyklos pionieriai suorganizavo idomią sueigą, kuri vyko miškelyje prie laužo. Po sueigos buvo uždegtas laužas, o prie laužo IV-VII klasių moksleiviai atliko meninę programą. Po to vyko įvairūs šokiai, žaidimai.

A. Žirginytė

Jau prieš keletą dienų TARYBINIO PIRMŪNO kolūkto žemdirbiai pilnai užbaigė visų kultūrų pavasarinę sėją. Kruopščiai pavasario sėjos darbuose dalyvavo Gertrūda Kairytė, Birutė Mikonytė, Vytautas Latvėnas, mechanizatoriai S. Pašakarnis, V. Lukšys ir kt. Pirmieji kolūkyje kukurūzų sėją užbaigė antros brigados žemdirbiai, kur brigadininku dirba Jurgis Valeckas.

P. Beržinis

IŠ NEPASKELBTŲ LAIŠKŲ REDAKCIJAI

Laikraščio skaitytoja E. Juodyviršytė redakcijai rašė, kad Šimonių miestelyje esančioje parduotuvėje Nr. 3 prekiaujama degtine, leidžiama ją gerti pačioje parduotuvėje, tiesiog ant bufeto.

Pusiuntus laiško nuorašą Kupiškio rajkoopsajungos valdytojai V. Bučiūnui, gautas atsakymas, kad laiške iškelti faktai pasitvirtino. Parduotuvės vedėja A. Druskiėnė įspėta. Šimonių miestelyje atidaryta valgykla.

DVIDEŠIMTMEČI sutinkant

Laimė gyventi Tarybų šalyje

Kas nesityčiojo iš mūsų, paprastų darbo žmonių, buržuazijos valdymo metais! Kuo mes būvome prieš dvidešimt metų? Tai buožių, dvarininkų, kunigų užuiti beteisiai piliečiai. Tokiais buvo dauguma mano draugų: Kazys Širvinskas, Balys Baltrūnas, Marė Baltrūnienė, Emilija Stančikienė ir daugelis kitų. Nė lengvas buvo ir vidutinių darbo valstiečių gyvenimas. Vilius Poška, Jonas Naujikas, Petras Mikalauskas, Liuda Aleknienė irgi, kaip ir mes, trūsė laukuose, nematydami šviesios dienos, o valgė tik nugriebtą pieną, — visa kita nešdavo parduoti. Buožės, kunigai, ponai auklėjo žmones taip, kad vienas kitam būtų vilkas, neapkęstų vienas kito, nepadėtų nelaimėje. Mat, kapitalistams tuomet lengviau buvo žmones valdyti, išnaudoti.

Ir kas tuomet neskriaudė paprastų darbo žmonių! Juos engė vietos ponai, kunigai, užsienio kapitalistai, užsienyje net Lietuvos pilietį jie neskaitė už žmogų. Buržuazinė Lietuva tik valstybės vardą turėjo, bet ji buvo priklausoma nuo užsienio kapitalistų valios, jų kapitalo. Ir jie iš Lietuvos ir jos pilie-

čių tyčiojosi, kiek bejmanydami. Sumanė lenkai — užgrobė Vilnių, patiko vokiečiams Klaipėda — irgi pasiėmė. Švedų, belgų, vokiečių ir kiti kapitalistai mūsų šalyje statė fabrikus, pirkosi dvarus, o paprastas darbo žmogus ant savo galvos turėjo begales ponų.

Dabar mes — galingiausios pasaulyje valstybės piliečiai. Gyvename be ponų ir išnaudotojų, visi darbo valstiečiai kolūkiuose surado savo tikrąją laimę. Nieko mums dabar netrūksta. Vergišką mūsų anų laikų darbą pakeitė tarybinė technika, dirbame daug mažiau, o gėrybių turime dešimteriopai daugiau. Taip gyvena aš ir visi mano kaimynai. Visų mūsų, kolūkiečių, bendras tikslas — siekti, kad kolūkis dar labiau suklestėtų, įvykdytų septynmečio plane numatytus uždavinius. Septynmetis — mūsų tolesnis suklestėjimas.

Laimė gyventi Tarybų šalyje, kada jautiesi stiprus, lygiateisis tarybinių tautų narys, ir žinai, kad niekas pasaulyje neišdrįs užtemdyti mums saulės. Kaip gi nesididžiuosi savąja galingąja Tėvyne!

Aleksas Kaleinikovas
„Aušros“ kolūkio narys

Iš redakcijos PASTO

Tebesisvečiuoja...

Liaudyje sakoma, kad žuvis ir svečias trečią dieną pradeda dvokti. Bet kaip gi atsilipti apie tokį svečią, kuris svečiuojasi pusę metų?

Laukuose burzgia traktoriai, plūša žmonės, o „Aukštaičių“ kolūkio IV brigadoje (Mukūnų km.) pas nusenusių kolūkių Uršulę Repšienę vienodai tarškia siuvama mašina, prie kurios palinkusi visada sėdi Julė Alešūnaitė. Jos tėviškė — Laičių kaime. Prieš pusę metų svetinai ją priėmė „Aukštaičių“ kolūkio nariai į savo darnią šeimą, džiaugėsi, kad turės naują darbininkę. Tačiau kolūkiečius Julė apvylė. Ji kolūkio laukuose visai nesirodo. Ramiai kramtvoja senutės duoną, o apie darbą kolūkyje nei nesvajvoja.

A. Keršulytė

„JEI NEPATINKA—IŠEIKIT“

Darbštūs „Vienybės“ kolūkio žemdirbiai, vis geresnių rezultatų pasiekia ir gyvulininkystės darbuotojai. Tačiau prie darnaus kolektyvo niekaip negali pritapti pirmosios brigados kolūkiečiai Povilas Budrionis ir O. Balčiūnaitė su dukra. Jie visiškai nedalyvauja kolūkinėje gamyboje, blaškosi pašaliais, ieškodami kažkokios laimės. Teisingai numatė kolūkio valdyba — tokius žmones pašalinti iš kolūkio. Jei nepatinka kolūkyje, jei nedirbate — palikite ir kolūkj.

G. Varnėnas

KAI PER DAUG MIELAŠIRDINGUMO

Jonas Bočiulis, Šimonių ligoninės ūkvedys — didžiai suma-

nus žmogus. Juk kiekvieną dieną ligoninėje tiekia nemaža maisto atliekų. Pagal jo parėdymą visos maisto atliekos atitenka virėjos Leonoros Baltrūnienės bekonams. O ligoninės arkliui pašaro pritrūko jau nuo kovo mėnesio, ir gyvulus vos vos išliko gyvas. Kenčia jis ir dabar. O nemaži kiekiai maisto atliekų ir šiandien plaukia L. Baltrūnienės asmeniniams bekonams. Nejaugi ūkvedys galvoja pradėti važinėti su bekonais, kinkyti juos į ratus?

V. Paužuolfs

Turenskaja, V. DEVINTOKAI. Apsaka. Vertė A. Kubilienė. Ilustr. G. Jėpišino. V., Valst. grož. lit. 1-kl. 1960. 269 p. su ilustr. 10.000 egz. Rb 4,50. Įršta.

Apsakoje, skirtoje vidutinio mokyklinio amžiaus vaikams, piešiamas vienos Kubanės staciono devintokų gyvenimas. Po ilgų dvejočių, kokią pasirinkti specialybę, knygos herojai, padedami vyresniųjų, suorganizuoja mokinių brigadą ir dirba savo gimtajame kolūkyje.

Puškinas, A. PASAKA APIE ŽVEJĮ IR ŽUVELĘ. Vertė T. Tilvytis. Ilustr. J. Bilbino. V., Valst. grož. lit. 1-kl. 1960. 18 p. su ilustr. 30.000 egz. Rb 1,10.

Rusų poeto eiliuota pasaka, gausiai iliustruota spalvotais piešiniais.

STALINO KELIU

3 psl. 1960 m. gegužės 28 d.

MOKSLEIVIŲ ATEISTINIO APSAKYMO KONKURSUI

Sandariai uždavęs paskui save duris, kunigas Petkevičius sudribo į fotelį.

— Prakeikti raudonieji!.. Ir vėl jis prisiminė kruviną kalinio veidą, ausyse sugriaudėjo pilni paniekos žodžiai:

— Fašistų pakalikas, budelis! Jums tik išpažintis terūpi, o aš noriu gyventi!

Kunigo mintis nutraukė suvargusi apie keturiasdešimt metų moteris—šeimininkė.

— Kaip gi, kunigėli, ar atliko bolševikai išpažintį? — paklausė, stoviniudama prie durų, kunigo šeimininkė Ona.

— Atliks tau tie bedieviai! Puidokas net budeliu išvadinol..

— Puidokas! Jonas? — prišoko prie kunigo šeimininkė, visa pasimetusi ir išblyškusi.

— Puidokas, berods, Jonas, o ką? — kunigo akys įsmigo į moterį.

Tik po geros valandėlės atsigavo moteriškė.

— Nieko... Kąkada jį pažinojau. Bet jis, prasidėjus karui, traukėsi Rusijon.

— Sugavo ties Rokiškiu, — abejingai metė Petkevičius.

Kitą vakarą, lošiant pas kleboną Petkevičių nuovados viršininkui Rugeliui ir gydytojui Rimvydui kortomis, davatkėlė Ona užgirdo tokį pokalbį:

— Visi sušaudyti, — kalbėjo nuovados viršininkas, — tik Puidokas pabėgo...

— Žiopliai! — pašoko klebonas ir, metęs ant stalo kortas, nervingai ėmė vaikščioti po kambarį.

— Nebijok, sugausim, — mėgino guosti policininkas.

Klebonas kažką pasakė, bet Ona, apsipylusi ašaromis, daugiau nieko nebegirdėjo, nieko nebematė. Buvo metas, kada ji su bolševiku Puidoku draugavo, mylėjo, svajojo apie šeimą. Deja, už komunistinę veiklą jis buvo nuteistas, o ji, melsdama dievą jam sveikatos, nei nepamatė, kaip atsidūrė kunigų globoje. 1940 metais jis išėjo iš kalėjimo, o kartą net buvo susitikę.

STALINO RELIU

4 psl. 1960 m. gegužės 28 d.

Brazilijos miestas Rio-de-Žaneiro yra vienas iš gražiausių miestų pasaulyje. Puikiai paminklai, didingi dangoraižiai, plačios gatvės, palmės ir jūra — taip atrodo miestas reklaminiuose prospektuose ir turistų biuruose. Bet tai viena pusė gražuolio Rio. Yra ir kita — skurdas ir lūšnos, kuriose gyvena daug miesto gyventojų. Nuotraukoje: lūšnos Rio-de-Žaneire.

KUNIGO ŠEIMININKĖ

— Tu, Onut, vis su kunigais? — kalbėjo Jonas. — Vis su bažnyčia?..

— Arčiau bažnyčios — arčiau dangaus... O tu, Jonuk, būtum ėjęs su dievu, nebūtum prasitrangęs penkiolika metų po kalėjimus... O ir manęs nebūtum palikęs...

— Ech, tu, Onut, Onut... Argi mes gyvenom tada, knaisiodami kitų žemę?

Ir Jonas nuėjo.

Ilgai tą naktį liejo ašaras Ona. Gailėjo prabėgusių dienų, gailėjo Jono, apverkė viską, kas buvo šviesu, gražu, saulėta.

Rytą ją pažadino šūviai. Vokiečiai ir būrys nacionalistų, vadovaujamų klebono draugo Rugelio, vėl šaudė žmones...

Atėjo 1946 metai. Vieną rudens vakarą taip ėmė pilti lietus ir taip klaidiai stūgavo vėjas, jog Ona niekaip negalėjo sumerkti akių. Apie vidurnaktį staiga ji išgirdo klebono kambaryje kažkieno vyrišką balsą. Atsikėlusį prisilinko prie durų. Su klebonu kalbėjo buvęs nuovados viršininkas banditas Rugelis. Onai pašėlusiai daužėsi širdis, užtirpo kojos. „Dieve, dieve, nejaugi ir klebonas kartu su banditais?“

Kitą dieną, išėjusi į mies-

tą, Ona sutiko Joną Puidoką.

— Jonukas! — sušuko moteriškė. — Sveikas drūtas!

— Sveika, Onut, sveika! — paspaudė jai ranką Jonas. Jis vilkėjo kario miline su vyresniojo leitenanto antpečiais. — Atvykau dirbti... Gal ir tu prie mūsų prisidėsi?

Ona nutylėjo.

O kai išsiskyrė, tai visą dieną ir naktį ji vis galvojo apie Joną. „Gal ir tu prie mūsų prisidėsi?“ — skambėjo jos ausyse žodžiai, ir ji nebežinojo, kas su ja darosi. Ona suprato, kad ji Joną vis dar tebemyli...

Kitą naktį ir vėl pas kleboną lankėsi banditai. Nejučiomis Onai šovė mintis, o gal pasakyti apie tai Jonui? Bet ta mintis greit praėjo: išduoti kunigą — reiškia išduoti bažnyčią, dievą...

Rytą ji sutiko į bažnyčią einančias davatkėles.

— Ar girdėjai, Onut, — užkalbino draugės, — Puidoką banditai šiąnakt nudobė...

Ona išblyško, pasverdėjusi atsirėmė šventoriaus tvoros. Iš jos kaulėtų pirštų ant žemės šleptelėjo rožančius... Ir ji jo daugiau niekad niekad nebepakėlė.

J. Beržas

Kupiškis

Įvyks įdomus koncertas

Į Kupiškį atvyksta Valskybinės Filharmonijos simfoninis orkestras. Tai vienas pagrindinių Filharmonijos meninių kolektyvų, kuris įsteigtas, kaip ir pati Filharmonija, 1940 m., atkūrus Lietuvoje Tarybų valdžią.

Turtingas ir įvairus yra orkestro kūrybinis darbas. Jis koncertuoja ne vien Vilniuje ir Kaune, bet ir respublikos periferijoje. Vasaros sezono metu orkestruoja Palangoje. Prieš atvykdamas į Kupiškį, orkestras gastroliaavo Kaliningrade, Baltijske, Černiachovske ir kituose Kaliningrado srities miestuose.

Šio orkestro koncertus, greta mūsų respublikos dirigentų, yra dirigavę daugelis žymių Tarybų Sąjungos dirigentų, o taip pat ir svečiai iš užsienio.

Nemaža garsių šalies bei užsienio solistų yra koncertavę mūsų respublikoje, Filharmonijos simfoniniam or-

kestrui pritariant. Šios orkestro gostrolės — tai kolektyvo kūrybinis raportas respublikos darbo žmonėms.

Iš gausaus ir įvairaus savo repertuaro šioms savo gastrolėms orkestras parinko įdomią ir populiarią programą, prieinamą visiems muzikos mėgėjams.

Koncertą diriguoja žymus mūsų respublikos dirigentas, nusipelnęs meno veikėjas A. Klenickis. Koncerto solistai — plačiai žinomi ne tik mūsų respublikoje, bet ir už jos ribų — smuikininkas, Tarybų Lietuvos nusipelnęs artistas A. Livontas ir žinoma dainininkė, Valskybinės Filharmonijos solistė J. Haškerytė.

Simfoninis koncertas Kupiškyje, įvyksiąs gegužės 30 dieną — didelis įvykis miesto muzikiniame gyvenime.

J. Kuzmickas

Lietuvos TSR Valskybinės Filharmonijos administratorius

Jonas skaudžiai suklydo

Rašyti apie žmogų, kuris padarė nusikaltimą, be galo sunku ir nemalonu... Bet nerašyti irgi negalima.

... Vieną praėjusių metų rudens rytą, atėję į darbą, rajoninės bibliotekos darbuotojai net pastėjo iš netikėtumo.

— Vakar vakare tikrai dar buvo radijo aparatas!..

— Matyt, pavogė, o aš kaip tyčia atsakinga už jį, — kalbėjo susirūpinusi Ona Indrelionė.

Slinko dienos, ėjo mėnesiai, bet aparatas dingio, lyg būtų sulaikytas.

kur prasmegs. Tuo metu, kai susijaudinę bibliotekos darbuotojai visur ieškojo radijo aparato, septyniolikos metų stambaus veido vaikinai ramiai ramiausiai krosnyje kūreno radijo aparato dėžę. „Bent kartą ir aš turėsiu gerą aparatą, — džiaugėsi vaikinai. — Sukalsiu naują dėžę, tai niekas ir lot nesulos...“

... Praslinko keletas mėnesių. Buvo šilta ir žvaigždėta naktis. Iš Gedimino gatvės trys paaugliai nusileido į Pakupį ir, neramiai dairydami, patraukė į Vlado Rekašiaus vardo vidurinę mokyklą. Prie mokyklos dirbtuvių sustojo, idėmiai apsidairė. Miestas miegojo, ir niekas nedrumstė jo ramybės.

— Galime pradėti, — prabilo vienas iš jų — Jonas Baranauskas, ištraukdamas iš kišenės raktą. — Šis daiktelis dar nuo mokyklos dienų...

— Ar tikrai tiks? — suabejojo, kone drebėdamas iš baimės, Algirdas Muraška.

— Jonas žino, ką daro, — abejingai mostelėjo ranka Aloyzas Krioga ir alsiai nusižiovavo. — Na, ir naktelė... Bet vis dėlto miegas malonesnis...

Baranauskas ir Muraška, atidarę duris, sulindo vidun. Krioga, žiovaudamas, liko saugoti. Slinko minutės.

— Jonai! — staiga pastebėjęs mokyklos sargą Albiną Glemžą ir apimtas baimės, klyktelėjo Krioga.

Kaip kulkos nėrė vaikinai iš kiemo. Baranauskas su savimi išsinešė radijo aparatui dalis, o Muraška — dvi turistines kuprines.

Rytą Jonas Baranauskas buvo sulaikytas.

Užėikime į prokuratūrą. Prokuroras Algis Daukantas duoda susipažinti su byla.

— Viskas įrodyta? — klausia me.

— Jokios abejonės nėra. Rasiti pas Baranauską net trisdėšimt trys vogti daiktai... Be to, išsinešė radijo aparatui dalis, o Muraška — dvi turistines kuprines.

— Vadinasi, belieka perduoti teismui? Jis bus teisiamas?

— Ne, teisiamas nebus, — ir prokuroro veide pasirodė gerai širdiškas šypsny.

— Kaip gi taip? — nejuokais nustembamo.

— Nuteisti žmogų — pats lengviausias dalykas, — sako prokuroras A. Daukantas. — Bet jį reikia auklėti, dirbti su juo. Juk jam tik septyniolika! Gal būt, iš jo išaugs žmogus, apie kurį rašysime knygas! Man atrei jeigu vietinio ūkio valdybos dirbantiesiems jį auklėti, iš jo dar padarys žmogų. Žmonėms reikia tikėti... Jis dar visiškai jaunas, o juk nepaslapstis — jauną lengva palenkti...

Taigi, mes turime jį palenkti į gerąją pusę. Būtinai į gerąją! Teisingi prokuroro žodžiai!

Manau, kad jiems pritaria kiekvienas tėvas, motina, kurie turi sūnų, kurie jam trokšta laimės ir nori jį matyti geru žmogumi!

Teko mums susitikti ir su Jonu Baranausku. Ką gi jis galvoja? Apie tai jis pats parašė redakcijai laišką. Mes jį greitai laiku ir atspausdinsime.

VI. Jasinskas

Redaktorius S. Zauka

„AUŠRA“

«IŠGELBĖTOJI KARTA», gegužės 31 ir birželio 1 d. d.

«KOL TU SU MANIM» (vokiečių), birželio 2 ir 3 d. d.

Birželio 4 ir 5 d. d. demonstruojama nauja kino komedija

„NASREDINAS CHODŽENTE“